

**Dit is het eerste gedicht dat ik
schreef toen ik op school
was. Ik stelde mezelf voor als
een kind dat de eerste dag op
school is.**

**De docent droeg altijd die
zachte glimlach, en dat
maakte dat ik ervan hield om
de Nederlandse taal te leren,
ondanks de moeilijkheden.
Dus draag ik dit gedicht aan
haar op.**

Aan mijn docent Frea

**Elke dag
in het daglicht
kom jij om ons haar te
kammen
met jouw eigen taal
en jouw mooie glimlach**

**En jouw schepen varen
en de lijnen die je even tekent
zijn zoals de lijnen in mijn
eigen handen
en zeggen iets over mijn
toekomst
door hen te zien**

**Daarna steek ik mijn armen
naar de zon
om een regenboog te maken
gelijk de kinderen kleuren**

**om de regenboog van mijn
schaamtetaal
even te knuffelen**

**Terwijl de kennissen jaloers
zijn
want ik leer niet meer voor
hen
zoals me lesgegeven is
hoe de schepen in mijn
handlijnen varen
hoe kan ik dan
met mijn taal gaan varen?**

**En als mijn docent niet
aanwezig is
wie bekroont dan de taal met
een geur
terwijl de taal in mijn mond
onzeker is
en mijn toekomst verborgen?**

**Wie zal dan mijn haar
met gouden kammen
mooi gaan maken?**